

Giáo lý căn bản - 13

[19/02/2024 - 12:29 – anhlibrary]

Trong cái buổi học cuối năm 2023 chúng ta có dịp ôn lại một cách tổng quát những gì đã học, cho nên sáng nay chúng tôi chỉ nói vắn tắt thôi, tức là luôn luôn mình có một nhịp cầu nối giữa bài cũ với bài mới. Bài cũ là chúng ta học về cái cấu tạo của cái gọi là đời sống tinh thần hay là Tâm pháp, hay là Danh pháp của chúng sinh từ cái loài vi sinh trong nước, trong đất, trong cây cỏ, chỉ cần nó là chúng sinh thì cái cấu tạo Tâm thức nó cứ như vậy cho đến một cái vị thiên chủ, ác ma thiên tử hay một vị Đại Phạm Thiên trên cõi cao nhất là Phi phi tướng thì cấu tạo tâm pháp cũng y như vậy, có nghĩa là cái biết là tâm cộng với 13 tâm sở trung tính, và 14 tâm sở bất thiện, 14 tâm sở tiêu cực, nó cho ra tâm xấu, tâm ác. Rồi. Cái biết cộng với 13 tâm sở trung tính, cộng với 25 thì nó cho ra cái tâm tích cực, tâm thiện, chỉ vậy thôi, thì với cấu trúc đó chúng ta tự hình thành ra đời sống tâm linh hay tinh thần từ đời này sang kiếp khác trong khi một người có đủ duyên lành Ba La Mật, có nghĩa là cũng công đức, bố thí, trì giới v.v với cái lòng cầu giải thoát, thì sau nhiều kiếp sống sinh tử sẽ có một ngày khi mà cái lời nguyện xưa mà nó đến lúc nó chín mùi, nó viên thành, hoàn mãn, lúc đó mình mới có dịp tự mình hay là qua sự hướng dẫn của người khác mà hiểu, thấy, nhận thức được rằng mình được cấu tạo như thế nào, thấy được rằng cái đời sống tâm linh tinh thần của mình, thiện ác buồn vui của mình nó vốn dĩ chỉ là một cấu trúc phức hợp, một cấu trúc phức hợp, một cái khối tập đại thành của các thành tố do các duyên tác động mà cái khối tổng hợp ấy nó xuất hiện bởi nó vận hành theo cái công thức:

$1 + 13 + 14$

$1 + 13 + 25$

Và mỗi một sát na Tâm thiện ác như vậy thời gian nó diễn ra rất là nhanh, nhanh lắm, có nghĩa là trong một cái tích tắc, tích tắc nghĩa đen chứ không phải nghĩa bóng, nghĩa đen, một giây đồng hồ là có rất nhiều sát na tâm xuất hiện, và trong mỗi sát na tâm như vậy nó vẫn được tồn tại với cái cấu trúc đó, có nghĩa là:

$1 + 13 + 14$

$1 + 13 + 25$

chớp nhóng nhanh như vậy, nhanh hơn cả khái niệm sóng và hạt trong thế giới vật lý hiện đại. Sáng nay chúng ta học tiếp về cái vận hành của bản chất và cái cấu trúc gọi là vật chất, thế giới vật chất dưới cái góc nhìn của một người Phật tử nói chung và một người học A Tỳ Đàm nói riêng.

Thì vật chất ở đây được định nghĩa như thế này: theo thế gian, vật chất là những gì mình có thể thấy được hoặc không thấy được nhưng mà nó có tiêu thụ năng lượng, nó có trọng lượng, nó có hình dáng hoặc là nó có choáng chỗ

LƯU Ý: BẢN NHẬP CHƯA HIỆU ĐỊNH – XIN TRÁNH IN ẤN PHỔ BIẾN

không gian và đặc biệt là nó bị tác động bởi vô vàn những điều kiện vật chất khác, đó là định nghĩa của thể gian.

Còn định nghĩa theo trong A Tỳ Đàm của mình: vật chất là những gì mà nó được nhận biết bằng các giác quan: mắt, tai, mũi, lưỡi, thân, đó là một, thứ hai, bản thân cái gọi là vật chất nó có thể bị tác động để xuất hiện lớn mạnh và hư hủy tiêu mất từ những cái điều kiện ngoại lai.

Thí dụ như là cấu tạo căn bản của Sắc pháp là đất, nước, lửa, gió, nhưng mà nó cũng có thể bị, nó vận hành và có thể bị tiêu hủy bởi sự tác động của chính đất, nước, lửa, gió, thì cái đó được gọi là vật chất. Nhắc lại nha: bản thân nó là đất, nước, lửa, gió và nó được nhận biết bởi các giác quan vật chất thì cái này được gọi là sắc pháp là định nghĩa nôm na nhất. Bây giờ mình nói một chút nó hơi trừu tượng và nó hơi chuyên sâu một chút, nói cái này khó nuốt à, có nghĩa là trong cái nhìn gọi là nôm na bình dân mình nghĩ vật chất là cái gì đó có thể sờ chạm, nhưng ở một cái nhìn rất ráo, thì sờ dĩ nó gọi là vạn hữu giai không hay là ngũ uẩn giai không, vạn hữu giai không hay là ngũ uẩn giai không, nó nằm ở chỗ là mọi thứ nó do duyên mà có, duyên tụ, duyên tán, nó tồn tại theo cái tổng hợp, duyên đủ thì nó xuất hiện, nó đủ duyên sinh thì nó xuất hiện và đủ duyên diệt thì nó mất đi, nhưng cái này mới là cái trừu tượng nè: dầu tinh thần hay vật chất, dầu sắc pháp hay danh pháp tất cả chỉ là những trạng thái, cái chữ “trạng thái” này mới mết, nên mới gọi là giai không là như vậy.

Thí dụ mình nói cái ly, cái chén, chiếc xe, máy bay, tàu, thuyền, con người, nam, nữ, đẹp, xấu, trắng, đen mình chia ra theo cái khái niệm thi thiết biến kế sở chấp, chế định, tục đế là như vậy, nhưng mà ở cái nhìn rất ráo thì không có tàu bè, máy bay, núi sông gì hết mà nó chỉ nằm gọn trong bốn cái phạm trù vật chất đó là cứng mềm, mịn, nhám, nặng nhẹ, cái trạng thái đó gọi là đất, ngưng tụ, kết dính, hòa tan gọi là nước trạng thái, tất cả các nhiệt độ nóng cách mấy, lạnh cách mấy gọi là lửa, cái trạng thái xê dịch, xô đẩy, áp suất và dôi dãi, trạng thái đó được gọi là gió, nó chỉ là trạng thái thôi, đó là bốn cái khái niệm vật chất căn bản, từ đó nó mới ra các vật chất khác mà mình không có lường được, thì chúng ta thấy rằng chúng ta liếc vô cái bảng đồ A Tỳ Đàm chúng ta thấy 28 nút mà trong đó chỉ có 18 thứ sắc pháp có thiết thôi, thí dụ đất, nước, lửa, gió có thiết, hormone nam, nữ là có thiết, cái nutrition, cái dưỡng tố là có thiết, còn những cái không có thiết thí dụ như hai cái biểu tri là không có thật, ba cái sắc kỳ dị là không có thật, sắc giao giới là không có thật, các vị trừ ra từ từ nhé, các vị trừ ra dùm tôi, trừ ra, biểu tri là thân biểu tri và khẩu biểu tri có nghĩa là cái biểu hiện của tâm ý mình thông qua ngôn từ, mình nói, mình cười, mình gào, khóc kể lể là khẩu biểu tri, còn thân biểu tri nghĩa là mọi hoạt động từ những thao tác, cử động lớn bé thậm chí tới những cử động vô danh của mình gọi là thân biểu tri, còn khẩu biểu tri là biểu hiện cái tâm ý qua lời, còn thân biểu tri là biểu lộ tâm ý qua thân. Còn cái tiếp theo nữa đó là ba cái sắc đặc biệt là kỳ dị có nghĩa là, cái chữ kỳ dị này dịch rất là kỳ, chữ kāra dịch là

LƯU Ý: BẢN NHẬP CHƯA HIỆU ĐÍNH – XIN TRÁNH IN ẤN PHỔ BIẾN

kỳ dị, thôi kệ, một dịp khác tôi sẽ quay lại cái chữ dịch kỳ cục này, đó là khinh, Nhu, Thích Nghiệp có nghĩa là mỗi cái vật chất như vậy nó phải tự có khả năng nhẹ nhàng khi cần thiết, đó là khinh, nhu là nó mềm mại khi cần thiết, còn cái Thích Nghiệp là nó có khả năng tương ứng thích nghi khi cần thiết.

Tôi giảng tới đây tôi hay nói hoài, mình thấy một cái hạt giống mà nó nằm trong một cái khe, cái khe đá, nó nhỏ xíu vậy đó mà khi đủ duyên nắng gió mưa sương nó bèn nảy mầm nó cũng ra dây, ra cây đàng hoàng rồi nó phát triển ra hoa ra trái trong một cái khe cực hẹp như vậy thì đó là cái khả năng thích nghi của nó, nhớ, hoặc là mình thấy như hòn đá thiêng Kyaikhtiyo ở Miến Điện, lẽ ra nó nghiêng nhưng mà trong một cái mức độ cân bằng tối thiểu nào đó nó vẫn đứng yên bao nhiêu đời nó không chịu nghiêng, thì mình tạm hiểu nha, tạm hiểu nôm na cái khả năng mà có thể nặng nhẹ một cách cần thiết thì đó gọi là khinh, cái khả năng cứng mềm một cách cần thiết thì cái đó gọi là Nhu, chữ Nhu đây phải hiểu cả cứng mềm nha, phải hiểu, Khinh là khả năng nặng nhẹ đúng mức khi cần thiết, Nhu là khả mềm cứng đúng mức khi cần thiết, Thích là khả năng linh động, thích ứng, thích nghi một cách cần thiết, ba cái này được gọi là ba Sắc Đặc Biệt, Biểu Tri Đặc Biệt, rồi Sắc Giao Giới là các khe hở của các phân tử, nguyên tử, lượng tử, khe hở đó được gọi là sắc giao giới hay là sắc hư không. Rồi cái gì nữa, như mình thấy: Sinh, Tiến, Dị, Diệt, Sinh tức là cái giai đoạn có mặt, Tiến là giai đoạn phát triển, Dị là giai đoạn mà nó cần cỗi chuẩn bị mất đi và Diệt là giai đoạn biến mất, băng hoại và tiêu hủy, đây là những cái được kể là sắc pháp, nhưng thật ra nó không có thật, nó là cái bóng của sắc thật, nó là cái bóng của sắc thật, sắc thật là 18 sắc của Chân đế, thì mình trừ ra 10 cái này thì cái còn lại là sắc thật, rồi từ này giờ dân sơ cơ mà nghe tôi kể nói là sao ông không chịu giảng gì hết mà ông đem ông kể từng cái, từng cái, thì các vị bắt buộc phải nghe lại băng giảng, bắt buộc phải nghe lại băng giảng này chớ không thể nào kỳ vọng vào một lần nghe mà có thể nắm được, thì cái đó thuộc về thiên tài, thần tài rồi chứ không thể nào mà được như là mình muốn nha. Rồi bây giờ tôi quay lại cái được gọi là sắc pháp hay là vật chất ở đây nó chính là những gì tôi vừa nói đó, nó là những gì mà bản thân nó là bốn đại, được bốn đại tác động tạo nên hoặc nó là đối tượng được nhận biết bởi các giác quan vật chất gom chung lại được gọi là sắc pháp, là vật chất. Sắc Pháp đây có 4 nguồn xuất hiện và nghe cho kỹ chỗ này, 4 nguồn này cũng là 4 cái nguồn mà nó tạo ra vạn hữu chứ không riêng gì vật chất, nhớ nha, 4 nguồn này nó cũng là 4 cái nguồn xuất phát sinh khởi của vạn hữu không riêng gì vật chất. Tuy nhiên mình đang học về vật chất thì bắt buộc mình tạm thời đóng khung đây là bốn điều kiện để xuất hiện vật chất:

1/ là tiền nghiệp, chính tiền nghiệp chúng sinh nó tác động cho các loại sắc pháp xuất hiện. Thí dụ như mắt, tai, mũi, lưỡi có những cảnh giới có mắt, tai, mũi, lưỡi, có những cảnh giới không có là một chuyện, chuyện thứ hai, có những cảnh giới có cái vấn đề giới tính, hormone nam nữ, nhưng có những

LƯU Ý: BẢN NHẬP CHƯA HIỆU ĐỊNH – XIN TRÁNH IN ẤN PHỔ BIẾN

cảnh giới không có, đây là do nghiệp, và có những cảnh giới có đủ là OK, mà thiếu là bị xem là khuyết tật. Nhưng có những cảnh giới không thể có đủ 5 giác quan nó chỉ có mắt, tai thôi như Phạm Thiên, không phải nói vậy là họ dị dạng cái mặt của họ nó bằng chang như cái tấm ván, không phải, không phải nha, họ đẹp nhất như có thể, trong Tam giới này nói về chúng sinh mà có hình dáng, mặt mũi không ai đẹp bằng Phạm Thiên, nhưng do cái khả năng ly dục của họ, họ có mắt để nhìn, đúng, họ có tai để nghe, đúng, họ có cái đầu óc suy nghĩ, đúng, nhưng họ không có ... vì khả năng vì ly dục nhiều đời, họ không có cần đến thần kinh khứu giác, vị giác và xúc giác, cho nên họ cực đẹp, đẹp lắm.

13:41

[19/02/2024 - 05:03 - anhlibrary]

trong kinh nói thân Tứ Phạm Thiên đẹp và chuẩn đến mức mà được dùng để so sánh với cái Phật tướng của Thế Tôn, hảo tướng của chư Phật, đẹp như vậy đó, cân đo với một cái tỷ lệ vàng, đẹp như vậy đó, âm thanh, giọng nói và cái ánh mắt của Phạm Thiên thì chỉ có thể so với Phật thôi, so với Phật thôi, tức là cái người mà ác tâm cách mấy mà gặp nhìn cái ánh mắt của Phật, của Phạm Thiên, nghe giọng nói Phật âm, Phạm âm thì nhũn liền, nhũn mềm lòng liền, chuẩn như vậy đó, một nét đẹp mà đạt tới cái tầm đẳng cấp vũ trụ chứ không phải là Châu lục, không phải là hành tinh này, hành tinh kia, mà nó là cấp vũ trụ đẹp chuẩn, nhưng mà có một điều là do cái ly dục cho nên mặt mũi, tướng tá điểm 11/10 hết, nhưng mà họ không có thần kinh khứu giác, vị giác và xúc giác, nhớ. Như vậy thì mình thấy rõ ràng cái trường hợp thứ nhất là cái sắc pháp nó được tạo ra bằng cái tiền nghiệp, nghiệp thiện hoặc nghiệp ác, thí dụ cũng mang thân nữ, cũng mang thân nam cũng là nhân loại trên hành tinh này, trên Nam Bán cầu, Bắc Bán cầu giống nhau nhưng có người sanh ra thì thiếu chiều cao, có người đen quá, có người trắng bệt, trắng đến mức bạch tạng, có người trắng vừa đủ thì gọi là trắng nõn, mà trắng quá nó lên đến bạch tạng, đen mà đen ngăm ngăm da trâu nhìn lâu thấy mê nhưng mà đen quá nó giống như cục than cũng ớn, rồi do tiền nghiệp nó tạo ra các dị biệt như vậy đó, sắc pháp do nghiệp tạo, gọi là sắc nghiệp.

2/ Còn thứ hai sắc pháp là do Tâm tạo do cái tâm thái, tâm trạng, trạng thái tâm lý của chúng ta mà chúng ta có những cái biểu hiện thí dụ khóc, cười, nói năng, hít thở, những cái đó được gọi là sắc Tâm.

3/ Trường hợp thứ ba là thiên nhiên, thiên nhiên tạo. Thí dụ như mình ở xứ lạnh, xứ nóng, cái đó là cái môi trường để cho có những cây cỏ, thảo mộc xứ này có mà xứ kia không có, thậm chí có luôn mà nó vẫn khác, thí dụ như mình thấy chuối, có những vùng nó trồng chuối, trồng chuối già không, không có trồng chuối xiêm được, ở Châu Âu, đối với tôi, vào tháng 6 bà con qua bà con xách cho tôi một buồn chuối xiêm là ơn tái tạo, mừng lắm, ơn tái tạo, bên đây chỉ có chuối già thôi, bên đây có nghĩa là Châu Âu đấy, thí dụ như Tây Ban

LƯU Ý: BẢN NHẬP CHỮA HIỆU ĐỊNH – XIN TRÁNH IN ẤN PHỔ BIẾN

Nha, Ý, Pháp là những vùng ẩm là nó tới chuỗi già là maximum, nhưng mà bù lại bên Châu Âu nó có những cái vùng mà nó có rất nhiều nấm mà nấm rất ngon, thí dụ nấm Truffle của Pháp rất ngon, rất đắt tiền, nấm mà phải nhờ con chó hoặc con heo nó thính mũi nó đi nó dò, mình thấy nó ngửi ngửi, cào cào mình đào lên, cái nấm đó cứ bỏ lên hai cái cân, cái cân vàng, cái cân nấm, cứ vàng nhiều, nấm nhiều, mắc vậy, nhưng mà Châu Á mình không có, Châu Á mình nấm tào lao, tôi hơi lạc đề một chút, cho thấy rằng thiên nhiên ở mỗi nơi, cái nhiệt độ, rồi cái thổ nhưỡng, kể cả những cái ở tầng sâu trầm tích của vỏ địa cầu nó cũng phần nào, mỗi nơi mỗi khác, phần nào nó tác động đến cái môi trường sinh thái bên trên mặt đất. Có nhiều vùng rất là nhiều kim cương khoáng sản, nhưng có vùng không có khoáng sản, nhớ. Rồi có những vùng có động đất, có những vùng thì núi lửa, những vùng không có, và rồi từ núi lửa nó ra những loại đá bazan, bao nhiêu thứ cát bụi sỏi đá mà nơi khác không có và với cái nền tảng đất, đá, sỏi, cát đó, nó cho ra những cây cối mà nơi khác không có, thí dụ như đảo Socotra ở Ấn Độ Dương, nó được xem là cái đảo ngoài hành tinh, có những loại cây mà mình kêu là cây Baobab là cây nó chỉ có thân chứ không có gì hết trơn, nhánh le hoe cho vui, không có lá, nhánh le hoe lấm như bàn tay vậy, nhưng mà cái thân nó hoành tráng, nó chứa nước không tưởng tượng được, cây đó nhìn thì nhìn nhận nó lạ thôi chứ kêu nó đẹp thì... từ cái lạ mình tưởng nó đẹp chứ thật ra cây đó cũng thuộc dạng cây dị, chính thiên nhiên phần nào nó ảnh hưởng cái gọi là vật chất.

4/ Cuối cùng là dưỡng tố, tức là nghiệp đó, tâm đó, thiên nhiên đó, nhưng mà cái nguồn dưỡng tố, đây, cái nguồn, thí dụ như mình cùng cha, cùng mẹ ở chung một đất nước, lãnh thổ, gia đình, mái nhà đúng không? nhưng mà cái kiểu ăn của mỗi người không giống nhau, đây, kiểu ăn không giống nhau, tôi đang nói về thức ăn vật chất đó nha, tôi chưa nói thức ăn tinh thần, thức ăn tinh thần là cái tư duy, cái giao tiếp, cái thâm thía của mỗi người, kiến thức, cảm xúc của mỗi người, tôi không nói, tôi chỉ nói riêng cái khoảng vật chất, thức ăn sinh học, cái nguồn dinh dưỡng của mỗi người không giống nhau, cho nên một cha, một mẹ, sống chung một mái nhà, ăn chung mâm, ngủ chung giường nhưng cái cấu trúc sinh học của mình trên nền tảng có giống nhau cách mấy mà về chi tiết nó có cái khác, nhớ, cho nên có người thọ, có người yếu. Cho nên sáng nay mình học tổng quát thôi. Cái gọi là vật chất ở đây là nó gồm có hai định nghĩa:

1/ Một, nó là đối tượng được nhận biết bởi các căn vật chất: mắt, tai, mũi, lưỡi, thân, thị giác, thính giác, xúc giác, khứu giác, vị giác.

2/ Thứ hai, nó có thể bị tác động bởi các điều kiện vật chất một cách trực tiếp, thì cái đó được gọi là hai điều kiện cộng lại gọi là sắc pháp. Và cái nguồn gốc của sắc pháp là vật chất ở đời nó gồm có bốn thứ, dựa vào bốn thứ đó mà... dựa vào bốn thứ nguồn gốc mà ta có bốn thứ vật chất: có những thứ vật chất được tạo ra từ tiền nghiệp chúng sinh, có những thứ vật chất được tạo ra từ đời

LƯU Ý: BẢN NHẬP CHƯA HIỆU ĐỊNH – XIN TRÁNH IN ÁN PHỔ BIẾN

sống tâm lý chúng sinh, từ hoạt động tâm thức, có những thứ vật chất được tạo ra từ môi trường thiên nhiên và có trường hợp vật chất được tác động trực tiếp, được sản sinh và bị tiêu hoại bởi cái nguồn dinh dưỡng. Tại sao phải học cái này? Học cái này có tới 800 cái lợi, thứ nhất mình học cái này để mình hiểu rằng vạn hữu nó là lắp ráp, là ghép nối, không có gì là một hết, mình nói mình có ngón tay đẹp, mái tóc đẹp, ánh mắt đẹp, nhưng mà đó là sự cộng hưởng, cộng sinh, sự hợp tác, sự kết nối của vô số điều kiện, của vô số thành tố vật chất, học cái bản chất rả rời của nó. Thứ hai, mình học cái này mình mới không có cực đoan, chẳng hạn như mình thấy bệnh là cứ đề ra là cầu nguyện, đấy, mình thấy bệnh là cứ đề ra mình cầu nguyện, rồi khăn vải, rồi thầy bà, rồi thôi, bệnh căn, bệnh kiếp, mệt, mệt, đẹp, đẹp, mình học không cần giỏi, mình học buổi học sáng nay thôi, à thì ra cái khỏe, cái bệnh nó cũng có nhiều nguồn, cái bệnh mà ngoài đời nó kêu là bệnh căn, bệnh quả là bệnh do tiền nghiệp, nhưng mà nó có trường hợp cái bệnh nó đi ra từ đời sống tâm lý và cái gì nữa, bệnh nó đi ra từ cái tác động của thiên nhiên, và cuối cùng cái bệnh nó đi ra từ những gì mình thôn nhét, đọng tổng vào mồm, đó là nguồn dưỡng tố, nhớ. Chỉ riêng cái bệnh thôi, nó có một cái mối tương quan nhất định giữa vật chất và tinh thần trong cái đời sống chúng sinh, cõi ngũ uẩn, bởi có những chúng sinh cõi nhất uẩn chỉ có sắc pháp thôi, hoặc là cõi tứ uẩn chỉ có tâm pháp thôi. Nhưng mà riêng cõi ngũ uẩn là ở đó đời sống chúng sinh được tác động bởi sự hỗ tương mật thiết của các điều kiện: nghiệp, tâm, thiên nhiên và các điều kiện dưỡng tố. Nói tới đây tôi nhớ có một chuyện: có một anh, anh đi hớt tóc, hớt tóc thanh nữ, mấy cô hớt không à, vô cớ vuốt vuốt, vuốt kéo, vuốt lược, chỉnh chỉnh sơ sơ, sửa sửa, trải khăn choàng cho anh, quần khăn cho anh, cổ mới hỏi có vợ chưa? anh nói có rồi, cổ mới nhấp nhấp hai ba kéo, cổ hỏi vợ mấy tuổi? anh trả lời xong, cổ hỏi quê quán ở đâu, trình độ văn hóa? Có công việc làm, thu nhập nhiều? Trắng, đen, mập ốm, đẹp, xấu thế nào? sở thích, cái gì ghét, cái gì sợ? mà cổ cứ đem cô vợ ra cổ hỏi hoài anh bực, anh mới nói rằng hớt thì hớt tại sao cứ hỏi vợ tôi hoài, cổ nói không, cứ mỗi lần nhắc tới vợ anh là tóc anh nó dựng lên thì em dễ hớt hơn, đây có thể là câu chuyện cười, nhưng đối với tôi thì tôi nghĩ đúng, trong thế giới này có những cái tương quan rất là lớn giữa cái gọi là vật chất và tinh thần, anh này chỉ nghe nói tới vợ là bắt đầu tóc nó dựng lên. Bản thân tôi cũng vậy, tôi đó, thân mạng hình hài, cái là y đắp trên người, phật tử cho, đúng, từng giọt máu, từng cái tế bào sinh học trong người tôi là phật tử cho, đúng, bốn mươi mấy năm làm thầy chùa, nhưng mà nói thiệt có nhiều có phật tử nhắc tới họ, may là tóc cạo rồi mà nó dựng từ trong cái chân tóc, tế bào tóc nó dựng chứ đừng có nói đọi tóc nó ra ngoài dựng, đó là tương quan tâm lý và tương quan sinh học giữa vật chất và tinh thần, và tôi nhắc lại cái chỗ này phải lưu ý nè, tùy thuộc vào cái chuyện mà chúng ta sống ở đâu, nghe cho kỹ nha, các vị nghe hơi kỳ kỳ vì đang giảng về vật chất tôi queo qua.. , tùy thuộc vào việc ta sống ở đâu, thường gặp gỡ ai, đầu óc thường

LƯU Ý: BẢN NHẬP CHƯA HIỆU ĐỊNH – XIN TRÁNH IN ẤN PHỔ BIẾN

sống nhiều với đề tài gì, nghe kỹ nha: một là gì ta? sống ở đâu, thường gặp gỡ ai, đầu óc thường làm việc với những đề tài, chủ đề nào, thích ghét cái gì, chính cái này nè nó mới dẫn đến cái chuyện chúng ta tạo cái nghiệp gì, đây, thiện như thế nào, mà ác như thế nào, chính từ cái chuyện mà từ cái môi trường tác động đến tâm tư, sở thích, tình cảm, hoạt động của mình nó mới dẫn đến là cái nghiệp tái sinh để đời sau mình sinh ra mình có hay không có cái tâm thân sinh học và nếu có là có như thế nào và đương nhiên khi mà cái tâm tư, tình cảm, cảm xúc buồn vui của mình, thích ghét của mình mà nó còn quá gắn bó khấn khít với vật chất thì đương nhiên là tất thấy những nghiệp thiện ác của mình đều là cái thứ tiền nghiệp để nó tạo ra cái hình hài vật chất cho kiếp sau, chứ nếu một người chỉ chuyên tâm thiền định sanh về các cõi Phạm Thiên thì họ đâu có cần đến đời sống vật chất mà nhiều khê rôi rắc đa đoan phức tạp, phiền tạp như mình dưới đây, không có, nhưng hể mà mình có quan tâm cái này, lưu ý cái kia, thích cái này, ghét cái nọ rồi từ đó mình sát sanh trộm cắp, hoặc là bố thí, trì giới thì tất cả những thiện ác đó nó vô hình chung trở thành cái nguồn, nó thành ra một trong bốn nguồn tạo nên cái hình hài vật chất sinh học của chúng ta cho kiếp sau, đây. Kiếp sau sinh ra thì cũng đi chùa hết nhưng kiếp sau sinh ra có kẻ làm nam, có kẻ làm nữ, đây, mà nam là nam thẳng hay nam cong, nữ là nữ chuẩn hay là nữ pha, đẹp, xấu, cao, thấp, mập, ốm, trí thức hay thất học, nhà giàu hay nhà nghèo, trí nhanh hay trí chậm, giỏi hay là dốt, ở xứ sở nào, trong cái cơ chế xã hội, cơ chế chính trị nào, giáo dục nào, dễ sợ, dễ sợ, nó khác toàn tập từ cơ chế sinh học, cấu trúc tâm lý, bản chất tâm lý, nền tảng tâm thức rồi tâm tư tình cảm, sở thích tâm trạng, những chọn lựa trong đời sống, hướng đi, hoạch định, trù hoạch không giống nhau và trên hết một cái đời sống tâm lý mà nó gắn chặt với thể giới vật chất thì đương nhiên đương sự đó làm thiện, làm ác gì đi nữa thì nó đều trở thành cái nền để đất mình quay lại thể giới vật chất, cũng là con chó nhưng con chó xứ giàu hay xứ nghèo, con chó ở cái xứ ăn thịt chó hay ở xứ không ăn thịt chó, đây, cái xứ có đốt pháo hay xứ không có đốt pháo, cái xứ mà coi như mà con thú được kiểm soát, được chăm sóc hay là thú được thả rong, chẳng hạn như hôm nay mình về Ấn Độ, mình về Nam Mỹ thì cái lượng chó rong nó nhiều thành ra quốc nạn, đây, và có những xứ như là mình thấy Việt Nam mình, Nam Hàn đốt đuốc lên tìm con chó thả rong cũng là thiên tài, tìm được là thiên tài, nó ló con nào là nó làm thịt con đó, làm gì có vụ chó thả rong, chỉ cần nói mấy ông xì ke của tôi thôi, nói mấy ông xì ke bây giờ một ngày mình cần 200 ký thịt chó, tôi hứa với các vị trong vòng ba nốt nhạc, nguyên một cái que hương dầu yêu hình chữ S chúng ta đừng hòng mà có con chó, đúng 3 nốt nhạc, cũng là làm chó nhưng mà chó ở xứ nào? cũng làm heo, làm bò, làm cá, làm tép, làm chim muông, súc vật, bò bay máy cưa, làm nam, làm nữ nhưng mà ở mỗi nơi mỗi khác hết và cái này mới quan trọng, một cái đời sống mà nó càng gắn liền vật chất thì nó khiến cho cái tâm thức của mình nó trở nên nặng nề, vì sao vậy, vì theo trong kinh nói,

LƯU Ý: BẢN NHẬP CHƯA HIỆU ĐÍNH – XIN TRÁNH IN ÁN PHỔ BIẾN

cái thế giới vật chất mà của súc vật nó nặng cả đời nó chỉ biết 100% vật chất, con người thì có thể 30, 50, 70% vật chất, nhưng mà lên tới các cõi dục thiên thì cái vật chất của họ nó nhẹ lắm, nó nhẹ lắm, thí dụ như trên chư thiên, dục thiên, cũng là chư thiên nhưng mà hưởng dục, họ không có khái niệm gọi là kiếm tìm, tích trữ, bảo quản, chế biến vật chất, NO, trên chư thiên không có, muốn bèn có, muốn bèn có, thức ăn ở trong miệng họ, là họ muốn ăn cái gì đó, muốn ăn cái gì đó theo cái chủng tử, cái tập quán của nhân loại, họ muốn ăn cái gì đó thì cái đó tự nhiên có, mà họ đang ăn, họ muốn nó ngọt hơn một chút, thì tự nhiên trong miệng họ ngọt hơn, họ muốn chua chút, mặn chút, chát chút, đắng chút thì nó bèn chua, ngọt, mặn, đắng, chát trong miệng của họ, nói về nhu cầu vật chất, ăn, mặc, ở không cần phải kiếm tìm, bảo quản, chế biến, NO, cái đó không cần, nhẹ lắm, cái đó nó nhẹ lắm, và lên nữa là cái cõi Phạm Thiên, đời sống vật chất trên đó càng gọn, nhẹ, chỉ có mắt và tai thôi, ngoài ra họ không có nhu cầu mùi, vị, như là êm ái, lụa là, chăn đệm, NO, NO họ không cần, Phạm Thiên họ không cần cái đó, Chư Thiên, Dục Thiên thì còn, cho nên nó còn chuyện nữa, Chính vì minh sư thiện hữu, thầy bạn mình gặp, trú xứ mình ở và đời sống tâm linh thường ngày, từng giờ của mình, chính cái đó nó tác động cho mình có gắn liền, gắn bó và thiết tha với vật chất hay không và hễ còn gắn bó, thiết tha với vật chất thì đời sống tinh thần mình bị chia trí, bị phân tâm rất là nhiều, đó là lý do tại sao mà luật Phật dạy vị Tỳ kheo bằng mọi cách như có thể, tiết giảm tối đa cái nhu cầu vật chất, tiết giảm tối đa là vì sao? Là vì Phật thấy rất rõ hễ mình càng chia trí, càng nặng lòng, càng phân tâm cho cái đời sống vật chất thì mình sẽ mất nhiều thời gian và công sức của cái lẽ ra phải dành cho đời sống tâm linh, nhớ. Nhưng mà nói sơ dĩ Chư Hiền Thánh phải ra đời ở cõi người là vì sao? Là vì chư Phật không ở cõi người thì làm sao có thể tiếp cận với chúng sinh để mà hoằng hóa một cách tự tại được, bắt buộc các Ngài theo nguyên tắc vũ trụ ba đời, mười phương thì một vị Phật phải ra đời trong hình hài của nhân loại có đủ 5 uẩn, nhưng mà mình cũng phải hiểu ngầm có là để làm việc thôi, chứ người ta là người ta mang cái thân này có mấy bữa là người ta đi tu mất tiêu rồi, như Bồ Tát Thích Ca Mâu Ni là có 29 năm mà trong 29 năm đó là Ngài có điều kiện cỡ nào Ngài cũng đâu có hưởng dục như ở ngoài mà tào lao của mình, mà đến lúc 29 rồi chỉ cần nhìn thấy một người bệnh, một xác chết, một cụ già là người ta bèn bỏ nhà đi ngay cái thời điểm mà đỉnh điểm vàng son, chói lọi, rực rỡ, lộng lẫy, lung linh, lấp lánh của kiếp người, ông hoàng mà 29 tuổi, bà vợ trẻ măng, bằng tuổi Ngài, mà ngay cái đêm đó, trong cung của Ngài, tiệc tùng để mà mừng, đón mừng thành viên đầu tiên gọi là cực quý của hoàng gia, một vị hoàng tử đẹp như thiên thần mà chỉ thiếu cái cánh thôi, Rahula đẹp từ lúc lọt lòng, như một thiên thần không cánh, đẹp cực đẹp, một bà vợ hoàn hảo đến mức không thể hoàn hảo hơn và Ngài, bản thân 29 tuổi, cơ bắp sáu múi, hoàn chỉnh luôn rồi thì sao? Bỏ hết đi, người ta chỉ mượn tạm để người ta làm việc thôi. Cho nên cái vật chất, mình học

LƯU Ý: BẢN NHẬP CHƯA HIỆU ĐỊNH – XIN TRÁNH IN ẤN PHỔ BIẾN

về sắc pháp để làm cái gì: một là mình hiểu rằng, một nửa cái gọi là hiện hữu của mình nó là sự cộng hưởng, sự lắp ráp, sự ghép nối, sự cộng sinh, sự cộng hưởng, sự cộng tác của vô số thành tố. Thứ hai, cái gọi là vật chất nó đến được từ nhiều cái nguồn chứ không phải một nguồn để dùng sống cực đoan, cứ nghĩ mình có tiền ăn rồi cứ thấy kỳ kỳ đi kiểm bác sỹ, kỳ kỳ đi kiểm bác sỹ, mà mình quên rằng mình ăn uống ở nhà mình ăn uống kiểu gì, đời sống tâm linh mình thường đó là tiêu hay tích cực, rồi cái điều kiện thiên nhiên mà mình sống mỗi ngày nó ra sau và cuối cùng là tiền nghiệp, thôi tiền nghiệp mình chịu thua, nghiệp cho nhiều thì mình chịu nhiều, mình đâu có truy được đúng không? ngay cả Đức Phật dầu Ngài biết ngài cũng đâu có can thiệp cái tiền nghiệp của Ngài và của người khác được, vậy còn lại ba cái sau: đó là đời sống tâm lý, rồi môi trường thiên nhiên và nguồn dưỡng tố mình nạp vào mỗi ngày, đấy, thì mình coi coi trong đời sống của mình cái gì mình can thiệp được, thí dụ mình thấy nhân với quả, cái quả gần như mình chỉ can thiệp được có mấy chục phần trăm, nhưng mà nhân mình can thiệp được, thí dụ như là thiện hay ác mình can thiệp được, cái thái độ tâm lý của mình trước 6 trần mình có thể can thiệp được, còn cái trần nào mà nó đổ ập đến mình thì cái đó chỉ có mấy chục phần trăm, chỉ có mấy chục phần trăm, thí dụ như mình đâu có muốn người ta chửi mà mình tự nhiên trên trời rớt xuống nguyên một cái lực lượng đồng như kiến nó tràn tới nó chửi mình, thì cái đó là nghiệp, nhưng mà cái này mình can thiệp được nè, cái thái độ tâm lý, cái thái độ tâm lý mình có thể mình can thiệp được, nhớ, thái độ tâm lý mình can thiệp được, nhớ thế này, có những cái mình can thiệp được, có những cái mình không can thiệp được là một, có những cái mình nên can thiệp và không nên can thiệp. nhớ nha, cái này quan trọng lắm, nhớ dùm 4 cái này nha, cái này chắc phải vạch áo ra xăm nè, sẽ xăm chỗ này nha:

- Có những cái mình can thiệp được, và có những cái mình không can thiệp được.

- Có cái mình nên can thiệp, và có cái mình không nên can thiệp.

Cái can thiệp được là cái gì? Cái nghiệp gì của mình thì mình can thiệp, còn việc gì của người và của tạm gọi đó nha, tạm gọi là của trời mình không có can thiệp, chữ trời ở đây có nghĩa là cái gì nó quá cái sức của con người mình thì mình gọi là của trời. Tôi là một người Tu sỹ Nam Truyền tôi dĩ nhiên phải biết là chữ trời của tôi không phải là Chúa Trời hay là Thượng Đế, A La, hay là một đấng Ngọc Hoàng, Thượng Đế, một cái đấng sáng tạo muôn loài, chữ trời ở đây có nghĩa là cái gì ngoài mình, ngoài những người chung quanh mình tôi gọi là trời, thí dụ như cái gì nó là thiên nhiên, cái gì nó thuộc về tiền nghiệp tôi không biết, tôi gọi là trời, thí dụ như bây giờ cái chuyện của người ta cần giúp thì mình giúp nhưng mà mình đừng can thiệp sâu, vì đó là việc của người, thứ hai, mình chỉ có thể trồng cây, trồng hoa, quét rác, đúng, chứ mình đâu có thể nào thay đổi trời đất thiên nhiên, cầu nguyện cho mưa thuận, gió hòa, cái đó

LƯU Ý: BẢN NHÁP CHƯA HIỆU ĐỊNH – XIN TRÁNH IN ẤN PHỔ BIẾN

thích thì làm, không thích thì thôi, nhưng mà mấy cái đó chỉ có trời thôi, nó quá tầm mình. Như vậy cuối cùng mình chỉ tập trung chỉ có mình thôi, chuyện của mình, mình can thiệp cái gì? Mình can thiệp cái gì mà nó trực tiếp ảnh hưởng đến đời sống vật chất và tinh thần của mình. Thí dụ như là bệnh là phải can thiệp, tinh thần của mình lúc này nó sa sút, nó đồ đốn, xuống dốc, phải can thiệp, nhưng mà thí dụ như đẹp, xấu, hay là nhu cầu vật chất, muốn cho cái nhà đẹp hơn, cái xe đẹp hơn, mắc tiền hơn thì tôi nghĩ, tôi nói lại lần nữa tùy duyên nha, nhưng nếu trong quan điểm tu học rốt ráo của người phật tử thì cái đó không cần can thiệp, kệ, tùy duyên, cái chữ can thiệp đây có nghĩa là mình có bận lòng, chữ can thiệp ở đây có nghĩa là có bận lòng, có ra tay, có ra sức để làm một tí động thái nào đó, chứ còn quan trọng nhất là mình nên nhớ câu thần chú này: Có những thứ ta can thiệp được và có những thứ không can thiệp được, rồi trong số những thứ mà can thiệp được, thì có cái ta cần phải can thiệp, có những cái không cần thiết phải can thiệp, đấy, nhớ, thí dụ như bầm sinh tôi là người không có ngoại hình, xấu, đó là tiền nghiệp, thì tôi cũng nghĩ, riêng tôi nè, tôi thấy không cần thiết phải bận tâm cái đó, tôi can thiệp cái khác, đó là tôi ăn uống, chế độ ăn uống của tôi OK, cái đời sống tâm lý của tôi mỗi ngày nó ra sao, rất là quan trọng, cái đó quan trọng lắm, cái đó quan trọng lắm và cái đời sống tâm lý này nó gồm có hai nguồn, một là vận động tự thân, cái khả năng tư duy trầm tư của riêng tôi, thứ hai là khả năng giao tiếp, tôi giao tiếp với ai, cách gì, kiểu nào, với ai, kiểu gì quan trọng lắm nha, thí dụ như mình đừng có nghĩ mình tìm gặp những cái vị mà Chơn Tăng, chơn tu, cao Tăng, Chơn Tăng là đủ, NO, mình gặp họ rồi, nhưng mà mình đến gần họ mình có là cái gì lợi lạc hay không? mình có học hỏi, mình có lắng nghe, mình có hành trì theo cái sự hướng dẫn của họ hay không? chứ còn mình đi về quốc giáo là đâu phải mình đắc đạo hết, mình chứng thánh hết, NO, không có. Cho nên trong 4 thứ mình cứ nhớ thân xác hình hài này, đời sống vật chất này, đời sống sinh học này được cấu tạo bởi từ 4 nguồn, một là tiền nghiệp, đời sống tâm lý, môi trường thiên nhiên và nguồn dưỡng tố tiếp nạp mỗi ngày, đấy, thì mình coi trong 4 cái đó cái nào mình can thiệp được và cái nào cần can thiệp, cái không can thiệp thì đừng nhắc tới, còn cái mà can thiệp được thì mình chia làm hai nhánh: cần và không cần can thiệp, đấy. Và tôi nhắc lại lần nữa, buông bớt được chừng nào thì cái đôi vai của kẻ luân hồi nó càng nhẹ chừng ấy, nhờ vậy có thể đi xa và lên cao, nhớ. Bữa nay tôi chột lại từ tinh thần đến vật chất, buông bớt cái gánh nặng chừng nào thì là chúng ta càng nhẹ nhàng, rảnh tay và nhẹ vai để chi? Để có thể đi xa và lên cao, mình thấy cái tỷ lệ lông và thịt của một con chim và một con vịt mình thấy cái tỷ lệ như thế nào mà nó bay được và cái tỷ lệ nào không bay được, rồi nhớ, và cái đó muốn bay cao mình phải nhẹ ở mức độ nào, phải có một ký lô hợp lý như thế nào. Đi xa, đi xa là sao? Hành trình với hành trang tuyệt đối gắn liền với nhau, hành trang hành trình, hành trình, hành trang, mình đi đâu, mình cầm theo đúng cái gì thôi, đó là hành

LƯU Ý: BẢN NHẬP CHƯA HIỆU ĐỊNH – XIN TRÁNH IN ẤN PHỔ BIẾN

trang, hành trình hợp lý, còn cái này cái hành trang hành trình không hợp lý thì đi xa không được, nhớ nha, nhớ cái đó rất là quan trọng.

Bây giờ còn 20 phút nữa, rồi. Tôi nhắc lại mình học về sắc Pháp nói riêng, học về A Tỳ Đàm nói chung, đấy, học về A Tỳ Đàm nói chung, không phải là những cái bài vở để chúng ta cứ khur khur ôm chặt vào đó cho rằng đây là những cái công thức nguyên tắc, bất di bất dịch, đòi đòi như vậy, NO. Học để biết và từ cái nền tảng biết này nè, chúng ta có thể dễ dàng tiếp cận với nhiều nguồn tham khảo khác, nhớ nha. Thí dụ như phiền não, mình học A Tỳ Đàm mình biết phiền não có lúc kể 1, có lúc kể 2, kể 3, kể 5, kể 8, kể 10 gì đó. Nhưng mà tại sao có lúc kể 3, tại sao có lúc kể 5, tại sao có lúc kể 6, tại sao có lúc kể 10, tại sao vậy? phải học, học để biết, mà chỉ cần hiểu tại sao thôi, tại sao có lúc phiền não chỉ kể Tham và Ưu thôi, trong Kinh Niệm Xứ chỉ kể Tham và Ưu, rồi trong Kinh Trường Bộ Đại Niết Bàn, phiền não Ngài kể có chữ là dễ người thôi, dễ người là đủ rồi, coi thường điều thiện nhỏ không làm, coi thường điều ác nhỏ rồi làm, và cái thứ ba là không trân quý thời gian của một kiếp người, không trân quý thời gian mà mình có thể tu tập, gom ba cái này lại là dễ duôi, mà cái dòng luân hồi của mình chỉ một chữ dễ duôi là đủ, có lúc Ngài nói thành hai là Tham và Ưu, đam mê và bất mãn có lúc Ngài kể 3 là tam độc Tham, Sân, Si, có lúc phiền não kể là 4: là Tứ thủ, Tứ bực, Tứ phối, Tứ kết, Tứ phục, Tứ lậu, có lúc phiền não kể là 5 đó là 5 Triền cái, có lúc kể 6 là 6 Triền cái hoặc là phiền não thông qua 6 trần, có lúc phiền não kể là 7 là 7 Tiềm miên, đấy, có lúc phiền não kể là 8 là Bát điên đảo, có lúc phiền não kể là 10 là 10 Kiết sử v.v. nhiều lắm, nhưng mà tại sao có lúc kể như vậy, có lúc kể khác? Nhớ. Những cái mà tôi mới vừa nói nó có hoàn toàn trong cuốn A Tỳ Đàm của chúng tôi, chứ không phải chúng tôi nói chuyện trên mây, các vị dò dò trong đó tìm nha, OK, nghe tôi chỉ cách nè, nghe tôi đá động đến 37 Bồ Đề Phần thí dụ như Chánh Cần, Thất giác chi, bát chánh đạo, các vị mò vô trong cái mục lục, các vị thấy mục Bồ Đề Phần, chúng tôi nói cái gì mà liên quan đến chữ phiền não các vị vô trong bất thiết tập yếu, còn các vị nghe cái gì liên hệ đến tâm lý học phật giáo, lộ tâm, lộ sắc, các vị vào trong cái chỗ lộ tâm, lộ sắc quý vị đọc, cái chỗ nào nghe tôi nói về người, các hạng chúng sinh, và các cảnh giới tái sinh, thì các vị vào trong chỗ người và cõi để đọc, tôi chỉ cho cách vậy. Vì cái lớp này là cái lớp dành cho đại chúng gồm đủ thành phần, đủ trình độ, đủ nhu cầu hết, thì bắt buộc là chúng tôi hướng dẫn một cách tổng quát thôi, chứ còn mà vô sâu, vô chi tiết thì tôi có nghe phản hồi từ không ít bà con họ cảm kích ở chỗ là chúng tôi nói tổng quát để họ nắm, họ nói rằng ai có nhu cầu chi li thì về "chong ngọn đèn khuya", mày mò, mò mẫm, còn có nhiều người họ chỉ cần có một khái niệm tổng quát để họ tự họ đi tìm hoặc họ lấy cái bỏ túi để họ đi tu thiền, chứ còn mà dạy cho đại chúng thì không thể chi li, còn bà con muốn chi li thì đây đây ít bữa tôi về Klama, chi li, hoặc là tháng 6 đây nè bà con qua Thụy Sĩ thì chi li, hoặc là mong nếu không có chướng duyên, dịch phá

LƯU Ý: BẢN NHẬP CHƯA HIỆU ĐỊNH – XIN TRÁNH IN ÁN PHỔ BIẾN

tan như mặt thì lâu lâu chúng tôi về Việt Nam, chúng tôi thiết tha mong có một cái lớp chuyên sâu, không có nhiều đâu, tháng thôi, tháng, ở một cái đạo tràng cực kỳ dễ thương, nghèo như mọi cũng được nhưng mà cực kỳ dễ thương là sao? Mát mẻ, cách biệt, độc lập, đơn lập, đặc biệt là phải mát, tôi là phải mát, chứ còn không mát là tôi chịu thua, uống nước suối, ăn rau rừng cũng được nhưng phải mát và phải xa cách nhân gian, đã vào trong đó rồi là cái thành phần bèo dạt mây trôi là không có tấp vào được, thí dụ như kỳ rồi tôi về ở ngoài Hải Phòng, có cái đạo tràng dễ thương lắm, có cái căn nhà không người nó nằm ở một cái mép sông dễ thương lắm, xung quanh có mấy giống cây thủy sinh giống như mầm nước của mình ở trong Nam, dễ thương lắm, Hải Phòng, rồi Hà Nam, tôi cũng có được hai chỗ, chùa thôi, nhưng đặc biệt Tam Chúc mình có thể thuê chỗ đó mình ở. Ở đó mà tổ chức lớp học là chuẩn, rồi ở Bà Rịa Vũng tàu có một cái đạo tràng đẹp, đẹp lắm không phải đẹp theo nghĩa đời nha, không phải đẹp là sang trọng, tiện nghi, NO, NO, đẹp có nghĩa là cái vị thế nó nằm trên đồi ngó ra nước, rồi có gì đó là rừng hay là vườn, giống như nửa rừng, nửa vườn dễ thương lắm, nằm trên đồi cao lộng gió, nhà thì cũng lá tre, dễ thương lắm, thì mong rằng chúng ta có những nơi chốn đó, lâu lâu chúng tôi về lén, xài chữ lén, lén lén về đó làm tháng, thì đó những người có nhu cầu đặc biệt, đã vào đó rồi là coi như không có đi ra, vào thì không có ra, ở suốt một tháng. Chúng tôi thiết tha mong mỗi rằng là cái lớp này nè là cái lớp phổ quát, phổ cập cho tất cả mọi trình độ, mọi nhu cầu, còn những cái nhu cầu chuyện biệt, những trường hợp cá biệt thì chúng ta phải có một cái buổi họp mặt cá biệt. Còn tại sao mà dạy lớp intensive cái lớp chuyên sâu, chúng tôi bây giờ khép lại không có dạy nữa là bởi vì bây giờ bị hai cái lớp đại chúng lớp chủ nhật, và cái lớp ba, năm, ngàn quá, không muốn thêm nữa, còn bà con nào muốn chuyên sâu thì như tôi vừa nói mình hẹn nhau một tháng ở đâu đó mình học sống chết với nhau một tháng, có nghĩa là rau rừng nước suối một tháng trời rờn rã cách biệt nhân gian. Và Tôi quay lại bài giảng sáng nay, chúng ta học về sắc pháp, tức là học về cái gọi là thế giới vật chất, để thấy rằng toàn bộ cái gọi là vật chất bên trong ta hay ngoài ta trong ngôi nhà này hay là cái xóm làng này, đất nước này, hành tinh này, vũ trụ này và nói theo trong kinh là 11 cái phạm trù tất cả những gì thuộc về vật chất: xa, gần, trong, ngoài, thô, tế, thẳng liệt, thẳng liệt nghĩ là xịn và dỏm, những vật chất thuộc quá khứ hiện tại, vị lai, tất cả là 11 cái phạm trù, đã gọi là vật chất thì dầu xa, gần, xưa, nay, trong, ngoài, đẹp, xấu, thô và tế rồi sao nữa, tất cả đều là do duyên mà có, có rồi phải mất đi, có một điều là vì sao có những cảnh giới, có những chủng loại chúng sinh mà đời sống họ gắn liền với vật chất và có những chúng sinh có những chủng loại hữu tình có những cảnh giới mà nó không có gắn liền với vật chất là vì sao? Là vì cái khuynh hướng và cái tiền nghiệp, tâm lý của chúng sinh trong nhiều đời trước họ đã sống ở đâu, gặp ai, sống ở đâu, và thường gặp ai, khuynh hướng tâm lý thế nào. Cho nên, đời này sinh ra trong một cái cảnh

LƯU Ý: BẢN NHÁP CHƯA HIỆU ĐỊNH – XIN TRÁNH IN ÁN PHỔ BIẾN

giới mà gắn liền với vật chất, đời sống của họ đầy ắp những nhu cầu vật chất và không có nhiều lắm cái gọi là thời gian, cái gọi là sự rảnh rỗi của tâm tư cho cái nhu cầu tâm linh, nhớ, trong Kinh nói những vị mà Đại Thánh từ Đức Phật, chư Phật Tổ nói chung, các vị mà Độc Giác, các vị Đại Đệ Tử như Ngài Xá Lợi Phất, Mục Kiền Liên, A Nan, Ca Diếp, trong thuở mà còn phàm phu giai đoạn tiền đắc đạo, cận đắc đạo, các vị đó cứ sanh ra đời là đảo mắt cái là vọt vô rừng tu, sanh ra đời đảo mắt nhìn quanh bốn phía là vọt vô rừng tu hết, bởi vì các vị không có nhu cầu về hôn nhân, về tình cảm, về vật chất, về quyền lực, về chức vụ, về nhan sắc, về hưởng thụ. NO.. NO.. NO... những vị mà đã đến giai đoạn gọi là cận kề bến bờ Giác ngộ Giải thoát thì họ không có nhu cầu đó. Nhớ. Mình học về cái Sắc Pháp để mình thấy nó là một cái lựa chọn tồi trong cái hành trình sanh tử, một lựa chọn tồi, chúng sanh bậc thấp thì họ đam mê cả vật chất và một mớ tinh thần, chúng sanh khá hơn một chút thì chán hẳn vật chất chỉ còn tập trung vào đời sống tinh thần, và chúng sinh cao cấp nhất là thấy ra cái sự vô nghĩa, vô vị, vô ích, vô dụng, của cái gọi là hiện hữu dù là hiện hữu trong bất cứ một hình thức nào của tinh thần hay vật chất đều là không cần thiết, và đương nhiên là trong thời buổi hiện tại khi mà tôi đem cái khái niệm này ra tôi trình bà thì bà con chịu không nổi, tại vì bà con thấy thế giới này nó dễ thương quá mà, nhân loại đang từng ngày văn minh dần đúng không? nhưng mà họ quên rằng đó là mình thấy dầu có về trời sượng gấp tỷ lần kiếp người, sống lâu bao nhiêu triệu năm đi nữa thì chung cuộc cuối cùng kết thúc nó đi về đâu, là sự hòa tan và hư không, rồi hể Duyên còn thì tiếp tục đi nữa, đi nữa, cứ nó tan ở đây thì nó phình ra chỗ khác, nó xuất hiện chỗ khác, cứ như vậy đó nó làm nên một cái dòng chảy miên viễn bất tuyệt từ đời này sang đời khác để nó làm nên cái dòng luân hồi mà sữa mẹ mình bú nhiều hơn nước biển, nước mắt và máu mình đổ ra nó nhiều hơn nước trong bốn biển, đại khái là như vậy, đó là chọn lựa tồi trong Sắc Pháp. Cho nên những chúng sinh mà thượng thừa, thượng căn là họ chán, kệt quá, lỡ trót mang thân người Mẹ cho thì mình nhận, Mẹ cho hình hài này thì mình nhận lấy nó, nhưng mà khi có đủ nhận thức rồi thì chỉ chuyên tâm vào đời sống tinh thần, vật chất đó lúc bây giờ nó chỉ là cái gì đó không tránh được thì phải nhận lấy, không bỏ lơ được thì bèn phải chăm sóc và can thiệp ở mức độ cần và đủ. Nhớ nha, và kể từ hôm nay mình nhớ lấy mấy chuyện sau đây:

- Cái gọi là Vật Chất trong và ngoài chúng sinh là do các điều kiện tạo nên.
- Những thứ đó đều do Duyên tụ mà có, Duyên tán mà mất.

Hãy nên nhớ rằng những vấn đề thuộc về vật chất ngay trong đời sống này không phải lúc nào chúng ta cũng có thể can thiệp theo một cách bằng một giải pháp. NO. Có lúc nó là vấn đề của Nghiệp, có lúc đó là vấn đề tâm lý, có lúc nó là vấn đề của thiên nhiên, có lúc nó là vấn đề đơn giản từ cái nguồn dưỡng tố mà mình nạp vào mỗi ngày, anh nói cho tôi biết anh chơi với ai, anh ăn cái gì, anh sống ở đâu và cái đầu anh thường nghĩ nhiều về cái gì, anh nói thiệt,

LƯU Ý: BẢN NHÁP CHỮA HIỆU ĐÍNH – XIN TRÁNH IN ÁN PHỔ BIẾN

đừng nói dóc thì tôi nghĩ rằng tôi đã đoán ra được phần nào cái đời sống tâm sinh lý của anh. Yeah. Anh chỉ cần cho tôi biết mấy chuyện thôi. Anh sống ở đâu? Xứ nóng xứ lạnh? Xứ giàu xứ nghèo? Có dân trí hay là dân trí kém? Anh thường gặp ai? Anh ăn uống thế nào? Chỗ ở của anh ra sao? Gửi cho tôi hình, cái đầu anh thường nghĩ về cái gì? Anh ghét cái gì? Anh thích cái gì? Anh bận tâm cái gì? Anh quan tâm cái gì? Anh lơ là hờ hững cái gì? Anh cho tôi xin một trang giấy cahier học sinh thôi, tôi chỉ liếc tới liếc lui, tôi đoán đoán ra đại khái anh ra sao, đó là tổng thể con người của anh, còn nếu mà một bác sĩ thứ thiệt thì chỉ cần họ tí đàm, tí phân, tí nước bọt, tí máu, mỗi thứ chút, chút, chút, rồi họ lấy thân nhiệt đo anh sơ sơ là họ đoán ra bị cái gì, bởi vì cái gọi là hình hài này dầu tâm lý hay vật lý thì nó đến từ các nguồn, nó đến từ các nguồn và cái giải pháp để giải quyết các vấn đề của nó cũng phải được linh động và dàn trải ra một cách khách quan, chúng ta không thể phiến diện một chiều, một lẽ, để giải quyết vấn đề của thế giới, dầu đó là vấn đề của một cái răng, của một ngón tay, của một sợi tóc, tại sao tóc rụng hoài mình không thể nào vào chùa nhờ Tăng Ni tụng kinh. NO, cái đó có thể là tiền nghiệp, cái đó có thể là tâm lý, tâm sâu thì bạch phát, buồn quá tóc trắng, cũng có thể là do nguồn nước chỗ đó, nguồn nước gội đầu nó có làm cho tóc rụng. Có.

Ví dụ như những người quen của chúng tôi họ nói, tôi đâu có tóc tôi biết, họ nói rằng nguồn nước, có những chỗ mình gội xong tóc mình khô, nó giòn, rồi nó không đã, nhưng nguồn nước mà OK gội xong tóc mượt, thí dụ như cách đây mấy năm tôi có một nhóm người quen của chúng tôi đi qua Na Uy Bắc Âu đi chơi mấy hôm về Thụy Sĩ gặp tôi họ nói bên đó cái nguồn nước nó sạch lắm, sạch đến mức Sư biết bên đó nước suối đóng chai nó ế chổng gọng, người ta uống trực tiếp từ nước vòi nước máy, chưa hết họ nói gội đầu bên đó gội xong không cần Shampoo, không cần bồ kết, không cần bao nhiêu cái sự can thiệp hóa chất của dầu gội, chỉ gội bằng nước của nó, họ nói tóc họ mịn, láng đã lắm, chỉ riêng cái chuyện gội đầu thôi, và các vị biết tôi ở bên Thụy Sĩ, các vị biết tôi có hai Trú Xứ, một cái trên núi và cái dưới phố, mà về phố các vị biết là nước uống của tôi phải lọc, tôi có cái bình lọc, lọc bằng than hoạt tính, trong khi đó tôi về núi, nước trên đó tôi có thể uống trực tiếp được, nó không có chất vôi, trong khi ở dưới phố mình lấy nước máy trực tiếp không lọc mình đem nấu một tuần là mình nhìn đáy ấm nó đóng cho một lớp dây cui, mình nhìn mình nổi ốc, trời ơi cái này mà nó chuyển thẳng vô thận coi như là mình chết, coi như là trụ sở, công ty, đại lý, là cung cấp vật tư xây dựng lượng vôi, lượng đá mà nó kết, góm như vậy. Cho nên Trú Xứ của mình, rồi bạn bè của mình, thức ăn thức uống, môi trường thiên nhiên mà mình sống mỗi ngày và cái đời sống tâm lý của mình, cuối cùng là Tiền Nghiệp, thì đây là những thứ mà nó làm nên cái gọi là đời sống tinh thần và vật chất của mình và đặc biệt trong bài học sáng nay tôi nhấn mạnh về cái gọi là SỰ HIỆN HỮU CỦA VẬT CHẤT và phải học như vậy đó mình mới tìm thấy cái mối tương quan giữa Khoa học và Phật học,

LƯU Ý: BẢN NHÁP CHƯA HIỆU ĐỊNH – XIN TRÁNH IN ẤN PHỔ BIẾN

còn nếu mà mình cứ học, tôi xin nói rõ nha, cái phần mà giảng sâu về Sắc Pháp sẵn giảng sâu giảng rộng, vốn dĩ là nó chỉ được nhấn mạnh ở kinh sách chú giải đời sau, chứ riêng Đức Phật mình lúc thưở sinh tiền Ngài nói gọn lỏm, Ngài nói gọn lỏm, Ngài chỉ cho mình biết rằng cái nguồn gốc của thân và tâm này thì nó cũng từ Tiền Nghiệp đời trước và Môi Trường hiện tại. Ví dụ như Ngài chỉ nói vắn tắt vậy thôi, như trong Kinh kể có một một lần đó khi nói về một cái mối quan hệ của hai người Cư Sĩ thì Chư Tăng mới nói là:

- Bạch Thế Tôn thật là đặc biệt vì diệu khi mà họ trải qua bao nhiêu sóng gió mà họ vẫn giữ được nhau và như lời Thế Tôn vừa kể trong một câu chuyện tiền thân thì đúng là họ đã nhiều đời nhiều kiếp họ đến với nhau, thì chuyện đó cũng là chuyện lạ, thì Đức Phật Ngài dạy rằng tất cả mọi thứ ở đời này nó giống như một cái hoa sen, hoa súng trong nước vậy đó, nó nhờ nước, nhờ sinh, nhờ bùn, mà nó phát triển một phần và một phần còn lại là nó nhờ nắng gió mưa sương bên trên mặt nước, đây. Một nửa đó là nắng gió mưa sương bên trên mặt nước và một nửa đó là nước, là bùn, là sinh, là cặn cào, là phù sa trong nước. Cũng vậy đó, tất cả mọi sự ở đời này nó từ nhiều nguồn lắm chứ không phải chỉ một nguồn, rồi Ngài mới nói chẳng hạn như cái tình cảm của cặp Cư Sĩ mà Ngài vừa kể nó giống như vậy đó, tức là nó có:

- Tâm ý tương thông.

- Hạnh nghiệp phải tương đồng, tâm ý tương thông là khuynh hướng tâm lý nó phải giống nhau, cái đó là tâm lý tương thông, nhưng còn hạnh nghiệp tương đồng là nó phải có Tứ đồng. Tứ đồng là gì? Nói về thiện đi, Tứ đồng là gì? là Chánh tín, Giới hạnh, Bố thí, và Trí tuệ. Chánh tín, Bố thí, Trí tuệ, Niềm tin, bốn cái này nó phải là tương đồng nhau.

- Cái Niềm tin: Chánh tín Chánh tín hết, cuồng tín cuồng tín hết. Nếu mà Chánh tín.

Rồi cái gì nữa? phải bố thí. Một đứa giàu một đứa thích bố thí, đứa không bố thí, kiếp sau sanh ra đứa làm tiểu thơ đứa làm thằng giữ ngựa, rồi làm sao kết được mà kết, mình thấy nội như là Romeo và Juliet là mình đã thấy rồi rồi rồi, chỉ trục trặc gia tộc là mình đã thấy đến nhau không được, còn cái này kiểu như Trương Chi với My Nương là các vị thấy khó lắm, khó lắm, nó phải môn đăng hộ đối, sao đó, đẳng cấp nó mới đến với nhau dễ chứ, phải không? Bố thí.

Giới hạnh, không có Giới thì cái đẳng cấp xã hội, cái đẳng cấp gọi là tái sinh, đẳng cấp chủng loại nó khác, đứa thì làm người đứa làm thú sao lấy nhau được, hoặc là đứa quan quyền đứa bình dân cũng khó, cho nên Giới nó quan trọng lắm. Bố thí, Trì giới, Niềm tin. Bố thí, Trì giới rồi cái cuối cùng là Trí Tuệ tức là phải cùng có khả năng cùng nhìn về một hướng, cùng nhìn về một hướng, thấy sống là phải có trách nhiệm với mình với người, sống là phải tránh ác hành thiện, đó là Trí Tuệ tối thiểu.

Trí Tuệ rất ráo là gì? Thấy rằng mọi thứ do Duyên mà có, có rồi phải mất. Đó là rất ráo, còn tối thiểu là phải biết chuyện gì nên làm và chuyện gì nên tránh,

LƯU Ý: BẢN NHÁP CHƯA HIỆU ĐỊNH – XIN TRÁNH IN ẤN PHỔ BIẾN

phải gọi là TÂM LÝ TƯỞNG THÔNG mà HẠNH NGHIỆP TƯỞNG ĐỒNG thì mới gặp được nhau, cái đó rõ ràng mình thấy là nó do cái gì? Do điều kiện xưa và điều kiện nay, hiện tại cũng phải trong một môi trường đặc biệt nào đó họ mới gặp nhau được, cộng hết lại cái Sắc Pháp và Tâm Pháp của chúng sanh y chang như vậy đó. Tức là đời sống của mình có cái là do tiền nghiệp, nhưng mà có cái là nó phải được sự can thiệp ngay từ cái điều kiện hiện tại chung quanh, và hiểu được như vậy thì mình mới thấy ra nhiều điều hay lắm.

1/ Mỗi thứ là đồ lắp ráp.

2/ Mỗi thứ do Duyên mà có.

3/ Mình sẽ thấy rằng ở đời này không có cái gì là nhỏ, vì sao? vì mọi thứ nó có thể là Duyên khởi, là điểm bắt đầu cho vô số, sự cố, sự kiện, từ đời cái sống tinh thần tới vật chất, đã nói Sắc Pháp đã nói vật chất có bốn nguồn mà đúng không? Cho nên mình phước báo nhiều bằng trời mà mình ăn tâm bậy là banh xác, Thí dụ như rau luộc, canh rau để qua đêm tiếc của, quất, Bệnh. Nước cốt dừa, dầu mỡ để qua đêm, bệnh, ăn dư bỏ, không thể để lại, bây giờ 8 cái bằng Tiên sĩ, nói được 15 thứ tiếng, gia thế ngất trời, tài sản như núi mà ăn bậy một phát là kết thúc. Phải không? Cái gì cũng Number one chỉ cái tạt ăn đồ ầu thì ăn bậy thôi rồi xong. Rồi, bây giờ các vị cái gì cũng số một hết nhưng mà đời sống tâm lý tệ quá, ăn rồi đầu óc, xin lỗi nha, thấp kém, ăn là chỉ biết ghen tuông, hờn giận, hưởng thụ, mua sắm, bất biết nhu cầu nào thuộc về tâm lý, thuộc về tâm linh, tinh thần, đời sống nghèo nàn quá thì cái kẻ này khó lắm, đời sống kiêu nghèo nàn tâm linh kiêu đó không có vấn đề mới lạ. Cái môi trường sống là môi trường thiên nhiên, mình sống ở chỗ nóng quá, lạnh quá, rậm rạp quá, côn trùng nhiều quá, ẩm ướt quá, hơi nước nhiều quá, bụi cát nhiều quá, cũng có phần nào ảnh hưởng đến chất lượng cuộc sống và từ đó dẫn đến chất lượng của tâm linh, tinh thần. Cho nên mình học cái này mình thấy ra nhiều chuyện lắm, hiểu là thấy mọi thứ chỉ là một khối tổng hợp, thứ nhất, thứ hai cái gì cũng do vô số điều kiện tác động, chỉ cần trực trặc trong đó một tí thôi thì toàn khối tổng hợp đó lập tức có vấn đề, mà vấn đề lớn nhất của chúng ta là không biết vấn đề của mình nó nằm ở đâu, thế là chúng sanh chia ra nhiều nhóm, có đưa bệnh rồi là cứ chạy đi kiếm thầy bà cầu khẩn, có đưa chỉ tuyệt đối tin tưởng vào thầy thợ thuốc men, có đưa thì coi như tìm đến các thứ dược liệu trôi nổi trong dân gian trên mạng mua về uống tùm lum. Tới bữa nó đổ nợ ra thì cũng chết dịch.

Mình không thể đổ hết cho một nguồn mà mình phải nhớ rằng nó có tới bốn nguồn là ít. Nói tổng quát là bốn nguồn, phải không?

- Tiền nghiệp.

- Chất lượng tâm lý.

- Chất lượng thiên nhiên, tình trạng thiên nhiên. Và cuối cùng là

- Chất lượng của các nguồn dưỡng tố tiếp liệu từ bên ngoài đưa vào cơ thể qua các ngõ thức ăn hay là thuốc men dạng lỏng, dạng bột, dạng khô, Nhớ. Ok.

LƯU Ý: BẢN NHẬP CHƯA HIỆU ĐÍNH – XIN TRÁNH IN ẢN PHỔ BIẾN

Học để biết rồi để buông. Buông này có nghĩa là àh.. bữa nay cái vấn đề này, chỗ này nó như vậy ở chỗ khác nó khác, nhưng mà ít ra trong đầu mình có cái kiến thức mình biết rằng thì ra Phật Pháp có nói đến cái gọi là đời sống sinh học. Phật Pháp có nói đến cái gọi là kinh nghiệm kiến tạo một đời sống tâm linh. Có. Phật Pháp có nói, và Phật Pháp không chỉ đơn giản là những kỹ thuật Thiền Định khô khan, chật hẹp như mình bị ai đó nhồi nhét, mà thật ra Phật Pháp dành cho mình một con đường mênh mông, mình có thể đá bóng và đánh Golf trên đó được chứ không phải là đi vừa khép nép, khép nép là NO, đường đi mênh mông, vấn đề là con mắt mình nhìn có đủ xa và đôi chân mình có đủ khỏe để mà đi đường xa, để mà trèo cao để mà xuống dốc không thôi. Ok.

Chúc các vị một ngày vui và hẹn lại nhau tuần sau.

Quên nữa, hôm nay là ngày 15 và ngày 20 chúng tôi có một lớp bên Kalama, trước đó chúng tôi phải về Thái, cho nên e rằng cái buổi học tiếp theo khó mà thông báo được, khó à, khi nào mà được chúng tôi sẽ thông báo cho Ban Tổ Chức, mong quý vị chờ đợi trong cái niềm hoan hỉ.

Chúc các vị một ngày vui và đầu năm Vạn Sự Cát Tường.